

Міністерство освіти і науки України
Сокальська ЗШ І – ІІІ ст. № 5

*Пошуково-дослідницька робота про життя та
діяльність воїна – Віктора Сибалю.*

Тема: «Славетні сини Сокальщини! Герої не вмирають!»

Учениця 8 класу

Прихідько Ольга

Сокальська ЗШ І – ІІІ ст. № 5

м.Сокаль

Червоноградський район

Горбань Світлана Іванівна (0936505910)

Сибаль Віктор Володимирович народився 18 вересня 19 73 року в мальовничому селі Юнашків на Івано-Франківщині. Невдовзі батьки переїхали на Сокальщину і у 1981 році Вітя почав навчання в Сокальській восьмирічній школі. Після закінчення 8 класу продовжив навчання в Сокальському ПТУ. Отримавши професію муляра, працював разом з мамою на будовах. Відслужив строкову службу, підписав контракт на службу в Югославії. Повернувся додому і працював на бетонному заводі, в дорожньому управлінні, водоканалі. Саме з водоканалу, у 2014 році, пішов захищати Батьківщину. У 2017 році отримав поранення та був демобілізований.

Навесні 2022 року повернувся з Польщі і з побратимами з 2014 року став на захист України. Служив гранатометником 3 механізованого відділення 2 механізованого взводу 7 механізованої роти 3 механізованого батальйону військової частини А0998. Під час

бойового зіткнення біля села Опитне Бахмутського району Донецької області, що тривало понад 8 годин, загинув. У різні часи носив позивні Шрек, Грек, Абдула.

Мій сину рідний, вже тебе немає,
І серце плаче, і болить душа...
Чому так рано в далечінь захмарну,
Пішов ти тихо, полишивши нас?

Ці рядки, як молитву, щодень шепоче мама Марія, яка втратила на війні найдорожче – сина. Віктор був її первістком, щедрим подарунком долі, доброю та сердечною дитиною. З дитинства допомагав батькам, дуже любив своїх молодших братів Степана та Романа. Відвідуючи маму, завжди приносив її улюблені ласощі – морозиво. День, коли загинув, став чорною годиною, час ніби зупинився, очі перестали сяяти, сум і біль назавжди оселилися в душі мами Марії.

Навчаючись у школі, Вітя завжди був доброю дитиною, слухняним учнем, виконував усі доручення вчителів. Можливо міг отримати атестат з кращими оцінками, але це не зашкодило йому стати справжнім чоловіком та захисником Батьківщини. Саме таким Віктор залишився у спогадах заступника директора Сокальської ЗШ І-ІІІ ступенів №5 Курило Н. С. , яка починала свою трудову діяльність в той час, коли Вітя був старшокласником.

Однокласниця Оксана Назар згадує Вітю як дуже спокійного та врівноваженого хлопця, який дуже відрізнявся від своїх однолітків. Напевно, тому він у перші лихі години пішов виконувати свій обов'язок перед Батьківщиною.

Віктор був доброю і щирою людиною, однокласники з повагою ставилися до нього. Хоча вчився не зовсім добре, зате завжди допомагав тим, хто просив його про допомогу, нікому ні в чому не відмовляв. Він був ввічливим з вчителями, спокійним і розсудливим.

Був надійним другом - людиною, з ким завжди можна поділитися своїми думками і секретами, не боячись про це пошкодувати. Був стриманий у спілкуванні, небайдужим до чужої біди та несправедливості, в його очах завжди був спокій та впевненість. Так згадує свого однокласника Ірина Дещаківська (Мартинюк).

У пам'яті сусідів Віктор назавжди залишиться помічником. Які б у них не виникали проблеми, Вітя першим ішов на допомогу: відремонтувати кран, покосити траву, викопати картоплю та багато іншого. На жаль, він уже ніколи не прийде на допомогу.

Сусід, одноліток Віктора, Ігор Мельник пригадує дитячі ігри, у які любив грати із героєм: доміно, шашки, футбол, гра в козаків...

Дружина Наталя пізнала справжнє кохання саме з Віктором. Він піклувався про дітей, намагався навчити їх відповідальності, бути гідними громадянами своєї Батьківщини.

Брат Роман втратив найкращого друга.

Навіки в нашій пам'яті Віктор залишиться веселим, усміхненим, добродушним сином, братом, чоловіком, однокласником, сусідом.

Перше фото у фотосалоні. 1974 рік.

Мамина надія. Вітя з двоюрідними
сестрами. 1980 рік.

З друзями та сусідами напередодні «проводів». 1992 рік.

Урочиста присяга. Житомир. 1993 рік.

Родина. 1996 рік.

З донечкою Василюю. 2007 рік.

АТО. 2015 рік.